

i Henseende til Bevægelse, ere noget smaa, at de blive besatte med yngre Mænd, og at Embeder, der i saa Henseende give noget mindre Beskæftigelse, ere noget bedre afslagte, saa at de gives til ældre Mænd. Jeg er fuldkommen enig med Lovforslaget i, at det ikke gaar an at opstille een eneste Klasse, saaledes at alle Embeder vare lige afslagte; men det er min fulde Overbeviisning, at denne Klasse Forskjelligheder er aldeles unødvendig, og at der ingen Anledning er dertil, naar man overhovedet vil gaae ind paa et Lønningsystem som det, her er foreslaaet. Jeg maa ogsaa tilstaae, at hele Historien med Hjemmeindtægten var aldeles i sin Orden i det Lovforslag, som sidste Aar blev forelagt, da der ikke var Tale om, idetmindste ikke i Lovforslaget, at bortfælde en Deel af de større Aolinger og at konvertere Offer og Akcidenter, men kun om at inddrage Tienden i en Lønningsfond; men naar Lovforslaget er, som det nu foreligger, og man tager Tienden, hvorfor da ikke tage det Øvrige med og inddrage i Lønningsfonden den Sum, til hvilken Offer og Akcidenter konverteres, saavel som den Sum, der udkommer for de bortsolgte Dele af Præstegaardsavlingen. Naar man altsaa ikke foreløbig vil lade det, hvad jeg troer man med Rette burde, blive ved blot at lempe Forholdene, saa at de nogenlunde kunde svare til Tidens Forbringinger, og lade alle de Spørgsmaal, der forøvrigt kunde optaae, hvile, men man derimod vil gaae ind paa dette Lovforslag, saa forekommer det mig ganske sikkert, at man ikke kan lade anden Hjemmeindtægt blive tilbage end en saadan Præstegaardsavling, som ifølge Forholdene paa Landet og Præstens Gjærning der maa anses tilstrækkelig, og at man da ikkun tillige bør lade Offer og Akcidenter blive tilbage paa de Steder, hvor disse vedblive at ydes paa samme Maade, som de tidligere have været svarede paa, hvor nemlig baade Præst og Menighed ere enige derom; man kan da beregne dem til en saadan Størrelse, som i det forelagte Overslag staaer ved hvert Embede, og som vel ogsaa nogenlunde er rigtig. Der kunde jo ganske sikkert ved hver enkelt Paragraf, og jeg havde nær sagt ved enhver Afdeling af enhver Paragraf siges overordentlig Meget; men det Meste er af den

Natur, at det forekommer mig, at det rettest henhører til 2den Behandling. Hvad det fornemmelig her kommer an paa, er at klare sig, hvilken Vej man skal gaae, og det er det, som jeg atter skal tillade mig at fremhæve, om vi skulle fuldstændig bryde med Fortiden og indrette det hele Lønningsystem paa en heel ny Maade, i hvilket Tilfælde der atter vil være meget Betydeligt at ændre ved det foreliggende Lovforslag — eller om vi hovedsagelig skulle blive ved det Gamle og følge den historiske Udvikling og derfor blot paalægge de Menigheder, der ere overordentlig velstaaende og rige, at yde Bidrag til de Menigheder, der mangle tilstrækkelige Midler, samt til Pensioner o. s. v., hvilke Pensioner dog alligevel i deres Heelhed fornemmelig ville falde paa de største Embeder ogsaa efter den nuværende Ordning.

#### **Kirke- og Underviisningsministeren:**

Det vil være Thingets ærede Medlemmer bekendt, at dette Lovforslag forrige Aar var under Behandling i det andet Thing, og at det der undergik visse gennemgribende Forandringer. Det blev imidlertid ikke der vedtaget i den endelige Skikkelse, hvori det forelaa, og jeg for mit Vedkommende kunde heller ikke gaae ind paa det i den Form, det havde modtaget ved denne tredie Behandling. Jeg stod altsaa her ligeoverfor et Lovforslag, der havde gennemgaaet de forskjellige Behandlinger i det ene Thing, og da det nu forekommer mig at være af Bigtighed for Lovarbejdernes Fremme, at Kontinuiteten saavidt muligt bevares, maa jeg som Følge deraf ansee det for rigtigst, at naar der foreligger et Lovforslag, der i det ene Thing har naaet til tredie Behandling, modtaget der endeel Endringer, man ikke har erklæret sig imod, dette da forelægges i samme Skikkelse for det andet Thing, kun med de Forandringer, som anses for aldeles nødvendige; derved kan man nogenlunde raade Bod paa den Ulempe, der ligger i, at vidtgaende og mere omfattende Lovforslag have saa endt ved at naae igjennem begge Thing i en Session. Idet jeg altsaa har forelagt Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, vil jeg ikke dermed have erklæret, at jeg ikke meget vel vilde kunne gaae ind paa andre Forslag, navnlig forsaavidt de